

Daxboh Guhnaz Dajgoeng Gou

□ Lenzdingz sij Cwz Fanghdingz hoiz/连亭 著 翟芳婷 译

Ndaw ndoengfaex ndaetndet maj miz haujlai cungj va caeuq raet, va caeuq duzrwi doxgyaez, dujraet cix hawj gyoengq mouduenh fatbag. Daj ndaem faexnganqciq le, va gwnz bya noix raen lo, raet engq nanz raen, duzyiuh mbin deuz lo, roeglaej hix mbouj nyienh youq lo. Cangh yenzgiu minzsug daeuj diucaz lwnh de, gizneix dwg dieg ceiq hung duzyiuh douhyouq, hoeng daengzcog couh nanz gangj lo. Seizneix de caen haujlai nanz mbouj raen yiuh dahraix, hix haujlai nanz mbouj eu fwen lo. “Go ha go, mwngz hungmaengh lumj goengqbya.” “Nuengx ha nuengx, lwgda mwngz saw lumj raemx mboq.” Seiz lij oiq, sing fwen de goksad, sing daxmeh ronghsag, bouhloh ndwenngoenz ndeicaez lumj aen gvaengh duzyiuh mbin gvaq. Seizneix, sojmiz cungj deng gij sing hehgawq doxgaiq aen cangj moegcaiz cwgoemq dwk lo.

Geij bi neix daeuj, henz goengloh hwnq baenz haujlai cangj guh moegcaiz. Gij gihgi ndaw gunghcangj aeu gij faex faexnganqciq hung lumj gahengh heh baenz mbaenq, satlaeng fwnjsui baenz nyaq, naenx baenz gaiq benj gyroebhab caezcingj, doeklaeng doq baenz gyasei. Doenghgij gyasei neix, cungj dwg aeu faexnganqciq buqvaih raemxnamh vuenh daeuj, faexnganqciq youh dwg yungh gajceh daj gwnzbya daeh roengzdaeuj, bouxhaici cungj dwg doenghgij vunz cungnienz ra gwn haenx. Vihliux mienx bae mazfanz caeuq mbaet cienz, gyoengqde ciengzseiz daengx ci youq henz loh gvaqhwnz. Gajceh mbouj hai daeng, lumj nou ndoj meuz nei ndoj gyaudoeng gingjcaz cazyawj. Saehcingz couh yienghneix dingjlingz youh bietyienz miz okdaeuj lo, dan dwg baez neix lwnz daengz gyoengqde ndwi.

Beixnuengx youq gwnz roen bae yihyen goenq caw lo, gij vunz gwnz ci gouqhoh mbouj roengz gijmaz rengz bae gouq, dan dwg genjcaz, dingz lwed, dajcim. Gyoengqde baez yawj couh rox de lix mbouj ndaej lo, dan dwg ciuq laeh guh gij saeh bingzseiz guh ndwi. Hix ndei, mbouj sai baenzlai cienz, dingq gangj ICU moix ngoenz yungh bae baenz fanh. Boux beixnuengx lauxsaed neix, lienz dai hix baenzneix simsienh, baenzlawz yiemzcungh hix mbouj nyienh bae yihyen, doenghbaez dwg cengqgengz dingj youq caeuq duzfangz bingh hoenx, baez neix hixnaengz dai bae mbouj sai cienz lo. Gij cienz guhsang, bouxhaici doeklaeng ok lo. Gij cienz boiz diuzmingh, bouxhaici dauqdaeuj ok mbouj ndaej. Ngeihcib fanh, aen gyaqcienz diuz mingh ndeu, doeklaeng hix aeu mbouj ndaej saek faen. Beixnuengx miz seiq boux lwg, song dah song daeg, lwg ceiq hung cibroek bi, lwg ceiq iq gouj bi.

Gyoengqde banhaemh sou hong, caeuz miz haujlai byaek, gwn feih dangqmaz. Daj dieg guh hong hai ci dauq ranz, neix dwg ngoenz cigndaej angqyangz ndeu, gyoengqde ngamq gangj baenz faenh hong ndei ndeu, ndigah hai ci hix miz di vaiq……Daxboh baebae dauqdaug dauqngeix seiz ok saehcingz, fuengbienh hawj gingjcaz guh geiqloeg, hix vihliux engq habsik daiq siusik bae hawj baz beixnuengx. De raen nanz guh, lau de daejnga’ nga, lau de ringx gwnz deih, bouxlawz siengj daengz de rox yaq sim dingh dwk hawj vunz geizgvaiq. “Mbouj miz banhfap, saehcingz gaenq baenzneix lo, cawqleix ndei menh gangj ba.” Gwnz naj de yawj mbouj ok simcingz de. Gangj sat, de laebdaeb riuj doengj raemxmok bae gueng mou. Ndaw riengh mou miz seiq duz mou, gyoengqde doxmbwnj doxcengj, iek dwk rongxuuet. De baez beuz baez beuz ndingq raemxmok roengz cauzmou bae, guh ndaej riengjret youh haeujsim, mienx ndaej

层层叠叠的山林滋生无数花朵蘑菇，花朵与成千上万的蜜蜂恋爱，蘑菇则令山猪们发狂。自从种桉树后，山上的花少了，蘑菇难得一见，山鹰飞走了，麻雀也走了。民俗学家来调查时告诉过他，这里一直是山鹰最大的栖息地，不过以后就难说了。现在他确实很久没见过山鹰了，也很久没唱过山歌了。“哥哥哟，你像山一样挺拔。”“妹妹哟，你的眼睛像泉水。”年轻时，他的歌声雄壮，母亲的歌声明亮，生活的秩序完美得如同山鹰划过长空的弧线。如今，一切都掩盖在木材厂刺耳的切割声下了。

这些年，公路两边建起了很多木材厂。工厂中的机器，将小腿粗的圆形桉树切割锻造，粉碎成渣，再压缩成规整的组合板，然后拼装成家具。这些家具，都是牺牲水土的桉树换来的，而桉树又都是用卡车从山上运下来的，司机都是些讨生活的中年人。为了省事和节省费用，他们常将卡车停在路边过夜。卡车不打灯，像老鼠般躲着交警的搜捕。事情就这样偶然而又必然地发生了，只不过这次是轮到他们而已。

兄弟在去医院的路上断气了，救护车上的人没有做过多的努力，只是检查、止血、输液。他们一看就知道他活不成了，只是例行公事地走些程序而已。也好，没有浪费太多钱，听说ICU每天的费用都过万。这个淳朴的兄弟，连死都那么善良，延续着怎么都不愿去医院的作风，只是以前是硬扛着与疾病斗争，这次是干脆地死掉而省下钱。丧葬费，司机后来出了。赔偿费，司机始终拿不出。二十万，一条命的价钱，最终也没有着落。兄弟有四个孩子，两女两儿，最大的十六岁，最小的九岁。

他们在傍晚收工，吃了一顿丰盛的饭，从工地骑车回家，这是值得高兴的一天，他们刚谈妥一桩新的活计，因此骑车也轻快了些……父亲一遍遍地回忆事情发生的一幕，以便给交警做笔录，也为了能更合适地将消息带给兄弟的媳妇。他感到为难，怕她号啕大哭，撒泼打滚，没想到她得知后平静得出奇。“没有办法，事情已经发生了，先处理好再说吧。”她不见悲喜，面无表情。说完，她继续提着一桶泔水去喂猪。猪圈里有四头猪，拱着，推搡着，发出饥饿的叫声。她一瓢一瓢地把泔水舀进猪槽，动作流畅而小心，以免泼洒而弄脏猪头。猪挤在槽边，呼噜呼噜地抢食。父亲就在旁边看着，不知该说什么，也不知该干什么。最后，他转身出门，去找人处理丧事。

父亲不可避免地路过他婶娘的老屋。她拄着拐杖坐在屋门旁，头戴壮巾，身穿蓝布斜襟壮服，左脚旁卧着一条黑狗。黑狗嘴巴裂开，露出闪亮的牙齿。父亲小心翼翼地走着，尽量不发出声音，无论是狗还是婶娘，他都不想惊扰。黑狗还是不解人意地发出低低的吼声，婶娘则用拐杖敲着地面大声问：“哪个啊？”父亲不敢动了，也不敢回答，任何回答都太复杂了。他只能寄希望于眼盲的婶娘没认出他。“是哪个啊？”沙哑的询问一遍遍响起，拐杖就像是敲击在父亲心上。风从巷子吹来，吹乱老人的白发，似乎想把这一团乱麻拨走。“是哪个，讲话啊！”老人空洞的嘴巴发出喊叫。父亲低下头，仿佛他的心虚已经被盲眼老人看穿。“是我。您的大侄子。”父亲紧张地应道。婶娘听罢，气他不应人，就用壮话咒骂起来，父亲惭愧极了。他默默听着她的训斥，只字不提公路上事。为了弥补愧疚，他临走前帮她把柴火堆到了墙角，柴上的一些灰尘扬起，迷了他的眼。他背着风，用手背轻轻地擦眼角，手上出现一片溃渍。他可能哭了，也有可能是我看错了。

死在外头的，没法在家设灵堂，就在山脚下的空地搭棚子。来吊丧的人，一边谈论这场车祸，一边回忆死者生前的事迹和好处。而作为死亡见证者的父亲，却是唯一没法和亲人细说这个事故的人。

hawj mou bienq ndaej oepsaep. Mou doxcengj youq henz cauz, bubbubbub ciengj gwn raemxmok. Daxboh youq henz yawj, mbouj rox gangj gijmaz, hix mbouj rox guh gijmaz. Doeklaeng de baenq ndang okdaeuj, bae ra vunz daeuj guhsang.

Daxboh mienx mbouj ndaej aeu byaij gvaq henz aen ranzgaeuq mehsimj de. De daemx dwngx naengh youq henz douranz, gwnz gyauej daenj mbaw gaen man guh, gwnz ndang daenj buh man baengz o daebdaeux, henz ga swix miz duz ma ndaem ndeu naengh youq. Duz ma ndaem aj bak ok, heuj youh raeh youh rongh. Daxboh siujsim sisi byaij, caenhrengz mbouj fatok saekdi sing, mboujlwnh dwg ma roxnaeuz mehsimj, de cungj mbouj siengj hawj gyoengqde doeksaet. Hoeng duz ma ndaem mbouj rox daxboh baenzlawz siengj, lij dwg raeuq okdaeuj lo, dan dwg sing daemq di ndeu, mehsimj yungh dwngx roq gwnz deih ok rengz cam: “Bouxlawz?” Daxboh mbouj gamj sangj lo, hix mbouj gamj han, han gijmaz cungj hojguh. De dan maqmuengh mehsimj da fangz mbouj rox dwg de. “Dwg bouxlawz?” Sing cam hep youh cam le geij baez, diuz dwngx lumj dwg roq deng aen sim daxboh. Rumz daj ndaw hongh ci gvaqdaeuj, ci hawj bwn-gyauej hau bouxgeq luenh liux, lumj dwg naemj dawz ndaek maz luenh neix ci deuz. “Dwg bouxlawz, gangj saek coenz vah vei!” Conghbak hoengqvangq bouxgeq heuh okdaeuj. Daxboh ngaem gyauej roengz, lumjnaeuz guh loeng deng bouxgeq da fangz yawj ok. “Dwg gou, lanmbauq hung mwngz.” Daxboh gaenjcieng han. Mehsimj dingq yaq, hozgaek de mbouj han vunz, yungh Vahcuengh daeuj ndaq de, daxboh najmong liux. De dinghngwdngwd dingq de gawq, mbouj dwen gij saeh gwnz goengloh saek di. Vihliux hawj sim onj di, de bae gaxgonq bang de dawz gij fwnz doi haeuj gokciengz bae, gij faenx gwnz fwnz mbin hwnjdaeuj, hawj de yawj mbouj raen geijlai. De baenq ndang gvaqbae, yungh fwngz nyed gok da, gwnz fwngz lumjnaeuz miz di dumz. De aiq daej lo, hix aiq dwg gou yawj loeng lo.

Youq rog dai, mbouj ndaej haeuj ranz nda lingz dangz, couh youq dieg hoengq laj dinbya dap aen bungz ndeu. Gij vunz daeuj diuqsang, doq lwnh baez ci doxbungq neix, doq dauqngeix gij saeh caeuq gij ndei boux dai seiz lij lix. Daxboh dangguh boux guhcingq raen de dai, cix dwg boux dandog mbouj ndaej caeuq beixnuengx sijsaeq gangj aen goj neix.